یادداشت

رقابتی‌شدن خودرو با حذف دولت

آرمان خالقی
عضو هیات‌رییسه خانه صنعت‌ومعدن

● آنچه مشخص است اینکه شورای رقابت به‌عنوان محل قیمت‌گذاری محصولات انحصاری وظیفه خود را به‌درستی انجام نداده است. درحال‌حاضر شورای رقابت تنها به قیمت‌گذاری در حوزه خودرو به فعالیت می‌پردازد و وظیفه خود را در دیگر موارد انجام نمی‌دهد. در شرایط کنونی در کشور دوشرکت خودروسازی بزرگ وجود دارد و به نظر می‌رسد انحصار تولید خودرو در اختیار این دو شرکت است. همانطور که پیش از این وزیر محترم صنعت، معدن و تجارت بر سه‌قطبی‌شدن این صنعت در کشور تاکید داشته‌اند باید فضایی ایجاد شود تا با شکل‌گیری قطب سوم خودروسازی که دولتی و شبه‌دولتی نیست، رقابتی‌شدن بازار خودرو محقق شود. این تحول در صنعت مخابرات نیز ایجاد شد، در ابتدا تنها یک اپراتور تلفن همراه بود اما این انحصار شکسته شد و چند اپراتور دیگر وارد رقابت شدند. درحال‌حاضر می‌توان تا حدودی صنعت مخابرات را رقابتی دانست. متاسفانه در حال حاضر شرکت‌های خودرویی، دولتی یا شبه‌دولتی هستند و همه تصمیمات آنها و هیات‌مدیره شرکت‌ها توسط دولت تعیین شود. تنها راه رقابتی‌شدن بازار خودرو، حذف مداخلات دولت در این شرکت‌هاست. بسیاری از مشکلاتی که هم‌اکنون از نظر کیفیت و قیمت برای تولیدکننده و خریدار وجود دارد، ریشه در سوءمدیریت‌ها در سال‌های گذشته دارد. قبل از هر تلاشی برای آزادسازی قیمت‌های خودرو یا حذف شورای رقابت باید به اصلاح مدیریتی در ساختار شرکت‌های خودرویی دست زد. در این زمینه باید بستر مناسب برای حل مشکلات خودروسازان و قطعه‌سازان فراهم شود تا کیفیت خودروهای تولیدی افزایش یابد و در نتیجه رضایت مشتریان بیشتر شود. البته در این میان انتقادات زیادی به عملکرد شورای رقابت وجود دارد. این شورا فرمولی را تعیین کرده که بر اساس آن قیمت تولید محصول و قیمت نهایی آن تعیین می‌شود. به نظر من شورای رقابت، وارد جزییاتی می‌شود که نباید. وظیفه شورای رقابت، نظارت بر قیمت‌هاست به‌گونه‌ای که قیمتی عادلانه، برای مشتریان و خودروسازان وجود داشته باشد. شورای رقابت یک مرکز تخصصی نیست که در پی تعیین فرمول قیمت‌گذاری باشد؛ شورای رقابت درحال‌حاضر به مرجعی ذی‌نفع و طرف دعوا در قیمت‌گذاری خودرو تبدیل شده است. وجود شورای رقابت در شرایطی که بازار خودرو با انحصار مواجه است و قطب سومی برای رقابتی‌شدن آن ایجاد نشده، ضرورت دارد اما انتقادات زیادی به روش و عملکرد این شورا وجود دارد. البته لازم به ذکر است که انتقادات زیادی نیز به عملکرد شرکت‌ها و مدیریت آنها وجود دارد. به‌طور کلی تلاش برای حذف شورای رقابت را می‌توان به ایستادن دولت در برابر دولت تعبیر کرد.

خبر

جلسه شورای سیاست‌گذاری خودرو به تعویق افتاد

● **ایسنا:** جلسات شورای سیاست‌گذاری خودرو هر دوهفته یک‌بار برگزار می‌شود، بااین‌حال جلسه هفته گذشته این شورا که باید روز پنجشنبه برگزار می‌شد، برگزار نشد. این درحالی است که وزیر صنعت، معدن و تجارت در آخرین جلسه شورای سیاست‌گذاری خودرو از تلاش‌های خود برای خروج خودرو از فهرست کالاهای انحصاری خبر داده بود.

روسیه یک‌سوم طلای جهان را خرید

● **فارس:** براساس اعلام گولدکور، بانک مرکزی روسیه در سال۲۰۱۴ حدود یک‌سوم طلای عرضه‌شده در جهان را خریداری کرده است. به گزارش راشاتودی، روسیه در ۱۱ماه نخست سال۲۰۱۴ حجم قابل توجهی از طلای عرضه‌شده در جهان در این مدت را خریداری کرده است. بنابه اعلام گولدکور، بانک مرکزی روسیه با هدف تقویت روبل، واحد پولی این کشور، اقدام به خرید حجمی معادل ۶/۱میلیارددلار طلا از بازار جهانی در سال۲۰۱۴ کرده است.

حجتی: نیازی به واردات نداریم

● **مهر:** وزیر جهادکشاورزی گفت: براساس مصوبه دولت، درحال‌حاضر مسوول شرکت بازرگانی دولتی، وزارت جهاد کشاروزی است. محمود حجتی در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه درحال‌حاضر وضعیت شرکت بازرگانی دولت به چه‌صورت است و این شرکت زیرمجموعه وزارت کشاورزی است یا وزارت صنعت؟ گفت: آنچه شاهدیم این است که چهار ماه قبل دولت تصویب و ابلاغ کرد که مسوول شرکت بازرگانی دولتی، وزارت جهادکشاورزی است و اینکه این امر نهایی شده است. حجتی در پاسخ به پرسشی مبنی‌بر واردات شکر و برنج افزود: فعلا هیچ نیازی به واردات شکر و برنج نداریم اما اینکه عده‌ای همچنان به دنبال واردات هستند.

انتقادات تند آخوندی در جمع حسابداران:

خصوصی‌سازی کج متولد شد

عکس: محمدعلی مریزاد

شرق: وزیر راه‌وشهرسازی دیروز در حلقه حسابداران، خصوصی‌سازی در دولت گذشته را به نقد کشید و فرآیند آن را به چوب حراجی تشبیه کرد که به سرمایه ملی زده و منجر به تشکیل دولت سایه و غیرپاسخگوبودن به نهادهای نظارتی می‌شود.

عباس آخوندی در هشتمین کنفرانس حسابداران و مدیران مالی و پنجمین جایزه ملی مدیریت مالی ایران در سالن اجلاس سران با اشاره به اینکه پدیده خصوصی‌سازی قبل از اینکه به بهبود اقتصاد ملی منجر شود، در ایران کج و ناکارآمد متولد و توسط سیاستمداران مصادره شد، گفت: برای اصلاح اقتصاد ایران نیازمند بازخوانی خصوصی‌سازی در کشور هستیم و اگر بی‌پروا به این موضوع اقدام نکنیم به ادامه‌دادن این دیوارهای کج می‌پردازیم.

وزیر راه‌وشهرسازی با اشاره به اینکه خصوصی‌سازی در دنیا با هدف افزایش بهره‌وری اقتصاد ملی صورت گرفت، تاکید کرد: باید بررسی شود که خصوصی‌سازی در ایران آیا منجر به افزایش سرمایه‌گذاری و سرمایه‌گذاری مجدد در بنگاه‌ها شده است؟ آیا مدیریت بنگاه‌ها بهتر شده است؟ آیا می‌توان ادعا کرد که فناوری در این بنگاه‌ها بهتر شده است؟ آیا بهره‌وری عوامل انسانی بهتر از گذشته صورت می‌گیرد؟ وی اعلام کرد: شخصا مطالعه‌ای در زمینه خصوصی‌سازی در اواخر سال ۹۱ و اوایل ۹۲ انجام داده‌ام که نتایج آن توسط اتاق بازرگانی منتشر شد. این نتایج نشان می‌دهد بیش از صدمیلیارددلار ثروت ملی ایران در فرآیند خصوصی‌سازی به نحوی، مالکیت آن از دولت به بیرون از آن منتقل شد و با وجود تاکید قانون اجرایی اصل۴۴ قانون اساسی که می‌گوید در جریان خصوصی‌سازی، مالکیت بخش خصوصی باید افزایش یابد، از این صدمیلیارددلار واگذاری، مالکیت بخش عمومی سهم بسیار اندکی داشت.

آخوندی توضیح داد: در خصوصی‌سازی روش ناکارآمد سهام عدالت که کسی در ناکارآمدی آن تردیدی ندارد، از جمله آنهاست. همچنین بقیه سهام دولتی به دستگاه‌های شبه‌دولتی و شبه‌خصوصی واگذار شد. وی افزود: در بررسی چهارلایه مالکیتی خریداران سهام دولتی مشخص شد حداکثر چهاردرصد از آنچه که واگذار شده، واگذاری به بخش خصوصی بوده است. اینها نشان می‌دهد خصوصی‌سازی باید مورد بازنگری قرار گیرد و میزان مالکیت واگذارشده ثمره ده‌هاسال سرمایه‌گذاری دولت بوده است.

آخوندی در بخش دیگری یادآور شد: حدود ۱۵سال است که خصوصی‌سازی در صنعت راه‌آهن انجام شده است. در دیدار با اعضای انجمن حمل‌ونقل ریلی پرسیدم در این سال‌هایی که بخش خصوصی در صنعت حمل‌ونقل ریلی فعالیت می‌کرده است، میزان سرمایه‌گذاری جدید توسط بخش خصوصی چقدر بوده است؟ که آن را در خوشبینانه‌ترین حالت ۳۰۰میلیون‌دلار اعلام کردند که سالی حدود ۲۰میلیون‌دلار می‌شود. این در حالی است که این میزان سرمایه‌گذاری، استهلاک صنعت راه‌آهن ایران را هم نمی‌تواند جبران کند. وزیر راه‌وشهرسازی تصریح کرد: ما نرخ استهلاک صنعت راه‌آهن را هم در دهه گذشته در بخش‌های زیرساخت و ناوگان جبران نکرده‌ایم. این در حالی است که کشور دهه پرپولی را پشت‌سر گذاشته است.

ایران گورستان هواپیماهای قدیمی

این عضو هیات‌دولت با اشاره به فعالیت شرکت‌های خصوصی در حمل‌ونقل هوایی سوال کرد: در صنعت حمل‌ونقل هوایی با قیمت کل هواپیماهای کشور چندتا بویینگ ۷۴۷ می‌توان خرید؟ ۱۸ شرکت هواپیمایی در کشور مشغول به کار هستند اما آنها در آغاز تولد پیر بوده‌اند. ایران گورستان هواپیماهای قدیمی شده است.

وی در ادامه به بخش حمل‌ونقل جاده‌ای اشاره کرد و گفت: ۴۸۰هزار کامیون و کشنده در جاده‌های ایران در حال حرکت است. ۱۲۷هزار دستگاه عمرشان بیشتر از ۲۵سال است. بر اساس مقررات، کامیون‌ها بعد از ۱۰سال فرسوده محسوب می‌شوند و کامیون فرسوده در هر صدکیلومتر ۵۶ تا ۶۰لیتر سوخت مصرف می‌کند. در حالی که کامیون‌های زیر ۱۰سال در هر صدکیلومتر حدود ۳۰ تا ۳۲لیتر سوخت مصرف می‌کند که این آمار نشان می‌دهد این صنعت در حال فرسودگی است و درحال‌حاضر از محل سرمایه ملی، که از فروش نفت به دست می‌آید، هزینه ناکارآمدی صنعت کشور را می‌پردازیم. آخوندی تاکید کرد: ما نیازمند بازخوانی جدی هستیم و مجبوریم فرآیند خصوصی‌سازی را مورد بازنگری قرار دهیم.

ارقام تکان‌دهنده

وزیر راه‌وشهرسازی در ادامه سخنانش، با اشاره به اینکه یکی دیگر از مشکلات کشور، بدهی دولت به پیمانکاران و تامین‌کنندگان کالا و خدمات و نامشخص بودن میزان آن است، بیان داشت: «اگرچه آمار رسمی درخصوص میزان بدهی دولت سرجمع به پیمانکاران و تامین‌کنندگان کالا و خدمات و بدهی دولت به بانک‌ها و بانک مرکزی در دست نیست، اما ارقام، تکان‌دهنده است.»وی اعلام کرد: «در وزارت راه‌وشهرسازی، صورت وضعیت‌های تاییدشده بدهی این وزارتخانه به پیمانکاران، پنج‌هزارمیلیاردتومان است که وزارتخانه‌های دیگر نیز مثل نفت و نیرو بدهی‌هایی دارند که اگر بدهی دولت به بانک‌ها و بانک‌مرکزی را محاسبه کنیم حتما رقم بزرگی خواهد شد.» آخوندی اظهار کرد: «میزان بدهی دولت به بنگاه‌ها نشان می‌دهد بنگاه‌ها در وضعیت فلج‌کننده قرار دارند. دولت در لایحه خروج از رکود، با فروش اوراق بدهی، پرداخت مطالبات پیمانکاران را پیش‌بینی کرده است.»

۱۲۰هزارمیلیاردتومان تجدید قرارداد

وی اعلام کرد: «در سال گذشته، ۲۴۰هزارمیلیارد تومان منابع بانکی بوده که از این مقدار تنها ۱۲۰هزارمیلیاردتومان آن اعتبارات جدید بوده است که بقیه آن شامل تجدید قراردادها و استمهال تسهیلات است.»

مشکلی با عنوان «نبود مدیریت دارایی دولت»

وزیر راه‌وشهرسازی در ادامه، بهره‌وری ناقص از دارایی‌های دولت و به عبارت دیگر نبود مدیریت دارایی دولت را از مشکلات دیگر کشور دانست و توضیح داد: «به عنوان مثال؛ در حوزه زمین شهری، ما دارایی‌های عظیمی داریم و سازمان ملی زمین و مسکن، نماینده دولت در تملک اراضی است. حال، میزان نیاز به نقدینگی برای توسعه شهر بسیار کمتر از میزان سرمایه‌های موجود است. همین بحث را در مدیریت نفت، مدیریت راه‌ها و حاشیه راه‌ها و مدیریت راه‌آهن و ارزش اقتصادی ایستگاه‌های آن می‌توانید ببینید.»

وی تاکید کرد: «مدیریت دارایی یکی از حوزه‌های عمده مدیریت مالی است. من از شما تقاضا می‌کنم برای نظام مدیریت دارایی در حوزه دولت کمک کنید و پیشنهاد عملیاتی بدهید.»وزیر راه‌وشهرسازی اظهار کرد: «مطمئنم که از طریق مدیریت مالی درپس کرانه‌های بنادر می‌توانیم توسعه بزرگی داشته باشیم و در فرودگاه‌ها هم همینطور.»

درآمد سرشار نفت؛ کاهش سرمایه‌گذاری ملی

وی اضافه کرد: «در دوره قبل از انقلاب تا سال ۱۳۵۷، میانگین رشد کشور حدود ۱۰درصد بود که با وقوع انقلاب و قرارگرفتن در شرایط جنگ، رشد منفی شد و سپس بعد از جنگ به رشد بیش از چهاردرصد رسیدیم و در دوره اخیر، رشد بیش از دودرصد و در برخی سال‌های اخیر هم رشد منفی داشته‌ایم.»

آخوندی ابراز کرد: «مدت‌هاست که کشور نه تنها رشد دو رقمی را به خود ندیده بلکه رشد در حد اقتصاد کشورهای درحال‌توسعه که حدود هشت‌درصد بوده را هم تجربه نکرده است. ضرورت رشد حدود هشت‌درصد، مکرر، مورد تاکید سیاست‌گذاران قرار گرفته است پس باید اندیشه‌ای برای رسیدن به این میزان رشد داشته باشیم.» این عضو هیات‌دولت بیان کرد: «مدت‌هاست در کشور، بهره‌وری سرمایه در وضعیت چندان مناسبی قرار ندارد. مشخصا، در دو دهه گذشته با وجود درآمد سرشار نفت شاهد توسعه سرمایه‌گذاری ملی نبودیم و آنچه هم انجام شده است از بهره‌وری آن مطمئن نیستیم. همچنین، مدت‌هاست بهره‌وری کل عوامل تولید در ایران نرخ پایین دارد که به عوامل مختلف مربوط می‌شود. در تمام برنامه‌های گذشته، تاکید سیاستگذاران ملی بر این بوده است که افزایش رشد سرمایه داشته باشیم. حال، باید یک‌بار دیگر بازنگری کنیم که چرا نرخ بهره‌وری پایین است؟»

نگاه

کارگران، هنرمندان واقعی جامعه

اولیا علی‌بیگی
رییس کانون شوراهای اسلامی کار کشور

● کارگران و حقوق‌بگیران، هنرمندان واقعی در جامعه ایران محسوب می‌شوند، زیرا حقوق پیش‌بینی‌شده آنها با نیازها و ضرورت‌های زندگی کارگری فاصله زیادی دارد اما آنها از پس این هزینه‌ها برمی‌آیند. به نظر می‌رسد کارگران، بخشی از این هزینه‌ها را از طریق قناعت و بخش دیگر را از طریق شغل‌های دوم و سوم تامین می‌کنند. آنچه روشن و غیرقابل انکار است، فاصله زیاد درآمدها و هزینه‌های زندگی برای خانوارهای کارگری است که جبران آن به‌سادگی میسر نخواهد بود. مطابق ماده ۴۱ قانون کار، حداقل دستمزد کارگران بر اساس دو شاخص تعیین می‌شود. شورایعالی کار که ترکیبی از نماینده کارگران، کارفرمایان و نمایندگان دولت است، براساس دو شاخص؛ «نرخ تورمی» -که در اسفندماه از سوی مرکز آمار ایران اعلام می‌شود- و شاخص «سبد معیشت خانوار کارگری» نسبت به تعیین حداقل حقوق کارگران اقدام می‌کنند. تعیین هزینه‌های سبد معیشت خانوار کارگری نیز برعهده کمیته‌های دستمزد در استان‌هاست که با ورود به سطح بازار، اقلام پرمصرف خانوار کارگری و قیمت آن را استخراج می‌کنند. در شرایطی که اقتصاد ایران در وضعیت نامطلوبی به‌سرمی‌برد و بیشترین فشار هزینه‌های زندگی را در این میان قشر ضعیف جامعه متحمل شده‌اند، حداقل دستمزد کارگران در سال ۹۴ باید واقع‌بینانه تعیین شود. از طرفی تامین معیشت خانوارهای کارگری، افزایش بهره‌وری و رونق اقتصادی را در کشور در پی خواهد داشت. وقتی که یک کارگر بتواند هزینه‌های خوراک، پوشاک، مسکن، درمان، آموزش‌وپرورش و... خود را تامین کند، با فراغ‌بال به کار می‌پردازد و این امر موجب افزایش بهره‌وری در فعالیت‌های وی و در نهایت بنگاه تولیدی که در آن مشغول به کار است، می‌شود. از سویی، یکی از راهکارهای ایجاد رونق در اقتصاد کشور، پرداخت حقوق واقعی به کارگران است، زیرا با پرداخت حقوق واقعی به حقوق‌بگیران و کارگران، قدرت خرید افزایش خواهد یافت و به این ترتیب عرضه‌وتقاضا در بازار با یکدیگر همخوانی پیدا خواهند کرد. در ادامه افزایش قدرت خرید هم، فروش محصولات تولیدی بیشتر شده و در نتیجه آن رونق اقتصادی حاصل می‌شود.

۱/۲میلیارد دلار سرمایه‌گذاری ایرانیان در ملک دوبی

ستاریان: شاهد خروج سرمایه هستیم

شرق: پایگاه خبری اکونومیک‌تایمز، براساس گزارشی که سازمان زمین‌های دوبی در ماه ژانویه امسال منتشر کرده، مدعی شده است که میزان سرمایه‌گذاری ایرانی‌ها در بخش املاک دوبی ۴/۵میلیارد درهم برابر با یک‌میلیاردو۲۲۵میلیون‌دلار بوده است. سرمایه‌گذاری خارجی در بخش املاک دوبی در سال۲۰۱۴، پس از آنکه هزینه انتقال به چهاردرصد ارزش کل ملک رسید، مجموعا ۱۰۹میلیارددرهم (۲۹/۶میلیارددلار) بود، در حالی که این رقم در سال۲۰۱۳، یعنی زمانی که هزینه انتقال تنها دودرصد بود، ۱۱۴میلیارددرهم بود. براساس این گزارش، ایرانی‌ها از نظر حجم سرمایه‌گذاری انجام‌شده در بخش املاک دوبی جایگاه چهارم را داشته‌اند. همچنین در سال‌های اخیر، ترکیه نیز به مقصدی برای سرمایه‌گذاری خارجی در بازار مسکن تبدیل شده است. در سال۲۰۱۲، مجلس ترکیه با هدف جلب سرمایه‌های کوچک خارجی، قانون متقابلیت را لغو کرد. طبق قانون جدید، تمامی اتباع خارجی اجازه خرید ملک را دارند. روش‌های متنوع فروش اقساطی بدون‌بهره، سود سرمایه‌گذاری که بیشتر از تورم حدود هفت درصدی ترکیه است و همچنین مالیات اندک خرید که حدود یک‌درصد است و اقامت دایم این کشور، از دیگر مشوق‌ها برای سرمایه‌گذاران ایرانی در بازار مسکن این کشور است. بیت‌الله ستاریان درخصوص سرمایه‌گذاری خارجی در حوزه املاک می‌گوید: این سرمایه‌گذاری بین تمامی کشورها وجود دارد و این سرمایه‌ها بین کشورها جابه‌جا می‌شود. سرمایه‌گذاری ایرانیان در املاک در کشورهای مختلف وجود داشته است. این اقدام ارتباط چندانی به رونق یا رکود بازارهای داخلی ندارد؛ چراکه در زمان رونق بازار مسکن در ایران این سرمایه‌گذاری‌ها وجود داشته است. نکته قابل تامل این است که در تمام کشورهایی که سرمایه‌گذاری در حوزه املاک صورت می‌گیرد، بخشی از سرمایه‌های موجود در این کشور خارج می‌شود و صرف سرمایه‌گذاری در بازار کشور دیگری می‌شود؛ یعنی یک‌ورودی و خروجی سرمایه در این کشورها وجود دارد؛ به عنوان مثال کشور ترکیه و دوبی علاوه‌بر جذب سرمایه‌گذار خارجی، با خروج سرمایه مواجه‌اند و برخی از اتباع این کشور به سرمایه‌گذاری در کشورهای دیگر می‌پردازند. اما متاسفانه در ایران ما تنها شاهد خروج سرمایه هستیم؛ چراکه سرمایه‌گذار خارجی امکان خرید مسکن در ایران را ندارد و با قوانین سخت و دست‌وپاگیر مواجه است. سرمایه‌گذار خارجی برای خرید خانه باید به وزارت امورخارجه، وزارت کشور و... مراجعه کند و حتی ممکن است برای این کار زندانی شود. عجیب است که تا به حال هیچ اقدامی برای رفع این موانع انجام نشده است. این در حالی است که در کشورهای دیگر برای سرمایه‌گذاری خارجی مزایای زیادی قایل می‌شوند تا بتوانند این سرمایه را جذب کنند؛ مزایایی از قبیل اقامت، امکانات، حتی وام و... . ستاریان با اشاره به معایب برون‌رفت سرمایه از کشور گفت: سرمایه‌گذاری در حوزه مسکن جزو سرمایه‌هایی است که رسوب می‌کند؛ یعنی این سرمایه به هیچ‌وجه از این کشورها خارج نمی‌شود. به علاوه این سرمایه‌ها افزاینده هستند؛ چراکه به مرور زمان، مسکن باعث ورود بیشتر سرمایه به این کشورها می‌شود زیرا فرد به هر ترتیب به این کشورها سفر خواهد کرد و ارز بیشتری را با خود به آن کشور وارد می‌کند. وی با اشاره به رقم بالای سرمایه‌گذاری در دوبی گفت: پیش از اینها و در دوران رشد دوبی رقم سرمایه‌گذاری ایرانیان در این کشور حتی بیش از این رقم بوده اما اقتصاد دوبی نیز در سال‌های اخیر با رکودی نسبی مواجه بوده است. اما متاسفانه در حال حاضر ما شاهد تبلیغات گسترده‌ای برای سرمایه‌گذاری ایرانیان در اقصی نقاط دنیا هستیم. آن کشورها با ارایه تسهیلات و امکاناتی، جذابیت این سرمایه‌گذاری را بیشتر کرده‌اند. شاید بتوان افزایش این تبلیغات و ارایه تسهیلات و امکانات را از دلایل گسترش خروج سرمایه‌گذاری ایرانیان در حوزه مسکن دانست. وی در خصوص رقم دقیق سرمایه‌گذاری ایرانیان در بازارهای مسکن ترکیه افزود: متاسفانه هیچ نهاد رسمی به انتشار این آمار دست نمی‌زند و باید این اطلاعات را از منابع بین‌المللی که منتشر می‌شوند، استخراج کرد.